Після конфіскати — другий наклад.

Ч. 126 (10 509). Львів, четвер 11. червня 1925. Почтову належитість оплачено гуртом. Рік XLIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОПУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10. II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає від 1—3 год. передпол.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 4·20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к. Румунія 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. Зміна адреси 1 зол.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 17 сот.

Німецька побіда.

Гарантійний пакт, висунений Англією після відкинення женевського протоколу, звільна, але постійно зближується до свого закінчення, до своєї реалізації. Всі метаморфози, наступи, відступи і приступи, які супроважають справу пакту, досадно засовують нам сучасне положення Франції. Минули, як обманні міражі, часи Клемансо й Поанкаре, пропала Франція, володарка й повелителька европейського континенту, а вродилась Франція придавлена вантажем своєї „побіди“. Франція, що шукає захисту перед зростаючою німецькою силою під крилами британської могутности.

Французьке задовження в Америці й Англії, вічне хитання й упадок франка, важке фінансове положення, а вкінці на добавок несподівана війна в Мароку, що вимагає багато грошей, — все те спонукує французький уряд — хоч з помітною неохотою — годитися на англійсько-німецький проект гарантійного пакту.

Франція пробувала відмахуватися від того проекту, пробувала підносити голос, вказувати на потребу такогож пакту не лише на заході, але й на сході, та безжалісний Альбіон заапліковував французьким політикам такі дві інєкції, які не лишали сумнівів щодо невідкличности видвигненого пакту. Першою з тих інєкцій було домагання Зєдинених Держав щодо сплати, а радше щодо управильнення французьких боргів і звязана з тим погроза на випадок невиповнення постулятів американських капіталістів. Якщо Европа, а головно Франція і її менші й більші союзниці в осередній і південно-східній Европі (Польща, Югославія, Румунія) не вступлять на шлях виповнювання своїх фінансово-кредитових зобовязань, то Америка зі своїм надміром капіталу відвернеться від Европи, яка саме тепер переходить важку фінансову крізу. А Франція не лише задовжена в Америці, але й в Англії.

Другою інєкцією приємнійшого характеру є нота конференції амбасадорів до Німеччини в справі обеззброєння. Ця нота, держана в лагіднім тоні, яка вихвалює Німеччину за вірне виконування репараційного пляну, одночасно займається німецькими ухилами в справ обеззброєння. До ноти додано три прилоги, в яких 1) вказується, які постанови версайського трактату Німеччина виповнила в цілости, які частинно, а яких зовсім не виповнила, 2) засовується підсумки аліантських жалів щодо організації поліції, фабрик і варстатів зброї, видачі воєнного матеріялу, організації й рекрутації війська, стану фортець, мобілізаційних плянів і т. и. і 3) висувається проти німецьких ухилів „зарадчі способи“. А ці „зарадчі способи“ ідуть в напрямку реформи поліції, яка сьогодня являється кадрами багато-міліонової армії, знесення або піддання під аліантську контролю фабрик і варстатів, знищення деяких машин в фабриках Круппа, видачі військового матеріялу, головним чином мінометів, скорострілів, гармат, сталевих шоломів; далі аліанти вимагають знесення німецького генерального штабу і самостійних військових залізничих відділів, зміни рекрутації, примушення приватних організацій, щоби вони не займалися військовими справами, вкінці виставляється домагання припинити розбудову німецьких фортець. Всеж таки, не зважаючи на німецькі ухили, аліянти є готові опустити першу окуповану смугу в Надренії.

Ось так налякавши Францію американськими боргами та потішивши її нотою конференції амбасадорів до Німеччини, Англія береться за здійснення західного гарантійного пакту. В першу чергу входить в рахубу пакт Англії, Франції й Бельгії з Німеччиною, в другу чергу Англія повитала би пакт Італії й Чехословаччини з Німеччиною. Польща лишається фактично поза рамками забезпеки з боку Німеччини.

Англія має інтерес у вдержанні встановлених версайським трактатом границь західної Европи. Безпеку Франції й Бельгії розглядають англійські політики яко свою власну. Східні кордони версайського трактату не зачіплюють інтересів Англії. Поруч пакту між пактуючими державами заіснувалиб іще арбітражні умови. Відносно східних кордонів Англія рекомендує тільки арбітражні умови без своєї участи і без якоїнебудь гарантії.

Гарантійний пакт умістовлюється в отсих основних напрямних: На випадок наступу Німеччини на Францію і Бельгію, Англія автоматично находиться у воєнні'м стані з Німеччиною і є обовязана всі свої сили звернути проти Німеччини; на випадок наступу Німеччини на Польщу, Франція має право виконувати свої союзні зобовязання супроти Польщі, а Англія годиться допомогти заатакованому дипльоматичними засобами.

Таким чином теза про єдність і спільність інтересів всіх „побідників“ втратила всяку життєву основу. Европа вертає до передвоєнної гри і передвоєнних союзів. Франція й Бельгія заслонюють Англію перед Німеччиною. Тому Вел. Британія обіцює їм свою оборону. Східні держави не мають для Англії такого значіння, і тому Англія обмежується супроти них до дипльоматичного потішування.

Одночасно західний гарантійний пакт є поважним підважениям основ версайського трактату. З моментом, коли Англія, один з найважнійших контрагентів того трактату, ділить трактатові постанови на такі, яких вона хоче боронити, і на такі, яких вона навіть не хоче гарантувати, відкривається вільна дорога до найможливійших експериментів. Та не лише англійська обіцянка відносно дипльоматичних засобів на випадок наступу на Польщу є слабою потіхою, але й надія на мілітарну допомогу Франції не має міцних основ. Бож важко допускати, щоби Франція, маючи тривко забезпечені границі, несучи на своїх плечах тагар світової війни і величезних втрат в людськім матеріялі, хотіла встрявати у воєнну завірюху без наглядних користей. Конечности війни за чужу справу не зрозуміють хіба ті широкі маси, які мали би наставляти свої груди за справу західних границь Польщі. Тут мусять завести найхитріщі рахунки чолових політиків і дипльоматів. Французько-польська мілітарна умова так довго була життєва, як довго існувала німецька небезпека для Франції. Колиж та небезпека уступає, коли французькі границі є забезпечені всією могутністю Вел. Британії, то тим самим французько-польська мілітарна умова набирає чисто платонічного характеру.

Таким чином заключення західного гарантійного пакту буде побідою Німеччини, бо 1) шляхом того пакту підважується версайський трактат, розділюється „союзні“ держави на такі, яким дається ще окрему забезпеку, і на такі, яким тієї забезпеки відмовляється, не жалуючи обіцянок платонічного характеру; 2) тим способом Німеччина осягає свою мету і фактично в нівець зводить французько-польську мілітарну умову, робить її в дальшому розвитку подій наскрізь нереальною і 3) вдержується під знаком актуальности потребу ревізії західних границь Польщі, себто ревіндикації Шлеська, Поморя й данціґського коридору.

Польща, Росія й Україна.

З промови Ол. Шумського на III. Всесоюзному Зїзді Рад Москві.

На недавно відбутому III. Всесоюзному зїзді Рад у Москві забрав слово у дискусії над рефератом Рикова представник України, комісар освіти Ол. Шумський. Свою промову виголосив він по українськи. Обговорюючи міжнароднє і внутрішнє положення, вказав він на те, що разом із успіхами, які осягнув уряд СРСР на міжнародній арені та на полі внутрішньої політики, є теж значні недостачі на обох тих ділянках. — Перш за все — говорив Шумський — ці недостачі помітні у відносинах з Англією. Був період дружніх відносин, був вироблений та підписаний договір, який треба було тільки ратифікувати. І нагло всі ті успіхи перевернулись до гори ногами, а сам підписаний договір перетворився у клаптик непотрібного паперу. Цей факт нервує суспільність. Ми знаємо, по чиїй стороні вина, та проте необхідно нашій червоній дипльоматії вести справу так, щоби всякі зміни осіб в уряді англійського короля не ставили нас перед такі небажані наслідки. Наша суспільність з глибоким вдоволенням приняла до відома заяву союзного уряду про переговори з Францією під умовою, що вона поверне нам бізертську фльоту.

Я не кажу вже про мягкість нашої політики у відношенні до Польщі. Маємо рижський договір, одначе він дотепер є односторонній, то значить Польща далі не виконує взятих на себе тим договором зобовязань. Всі ми памятаємо заяву Чічеріна на тифліській сесії Центрального Виконавчого Комітету СРСР, яка була повна прихильности до Польщі, всі памятаємо висловлені ним побажання, щоби чимскорше управильнити та полагодити всі невирішені дотепер справи між Польщею і СРСР та ввійти з нею в добросусідські — не в лапках — зносини. А якуж відповідь на те дістали ми від Польщі?

Про що свідчать наведені факти? Всі вони доказують, що курс і тон нашої міжнародньої політики вже занадто мягкий, що наша червона дипльоматія піддержує дотепер ще той тон, який був правильним, коли на нас наступали збройною лавою всі, а нам треба було всякими засобами і шляхами ту лаву прорвати та заключити якийнебудь договір навіть з треторядними державами. Той час минув. Хоч тепер проходить скріплювання буржуазної державної влади на основі деякого економічного піднесення, то всеж тепер з нами солідаризуються англійські тред-юніони і багатоміліонові маси Сходу.

Ми хочемо мирно продовжувати нашу будову нового життя. Ми люде праці, а не міжнародніх інтриг. Ми ведемо політику мира у міжнародніх розмірах. Та ми не допустимо, щоби нам плювали в лице, щоби не виконувалися прийняті на основах взаїмности договірні зобовязання.

Не значить це, що ми повинні допустити можливість вплутатися в якусь війну чи взагалі воєнну авантуру або спричинити для наших інтересів якусь шкоду. Та всеж таки потрібно, щоби наша дипльоматія витримувала твердий тон, відповідаючий гідности нашого Союзу.

Red. czas. „Dilo“ we Lwowie. Pr. 407/25/2. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, jako Trybunał Prasowy we Lwowie, że treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie „Dilo“ Nr. 122 (10.451) z dnia 5.VI. 1925, w artykułach następujących w ustępie, a to: 1) „Dalany i Awirany“ ustępy między słowami: a) wyżydaly ky.vka... a: Druhi — ce baile, b) od słów: ta score w polskoma... do końca artykułu, 2) „Holosy presy“ w szpalcie czwartej wierszu trzynastym znaki pisarskie przy słowie samoistnie zawiera znamiona ad 1) zbrodni z § 65 a) uk. i występku z § 302 uk. ad 2) występku z § 300 uk., uznał dokonaną 4. czerwca 1925 r. konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 i ukaranie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. n. Lwów dnia 5. czerwca 1925 r.

Hawel.

Це в культурному і правному відношенні. Але не тільки в тому відношенні виявляється невиносимий польський гнет та наруга польських панів над українським населенням західної України. Поляки давлять Українців і економічно. Всім відомо про кольонізацію західної України бувшими леґіонерами Пілсудського. Та воєнна кольонізація відбирає в українського населення його кусок землі.

Листи з Варшави.

(Від власного кореспондента.)

Варшава, 6. червня 1925.

Землячки.

Ми любимо скаржитись на розбрат наших сил, на відсутність у нас єдности та солідарности, на те, що особисті амбіції й тертя псують нашу громадську справу. Усе це, на жаль, має певну рацію, але є для нас і деяка втіха. Полягає вона в тому, що наші сусіди відчувають ще більшу скруту щодо суспільного розкладу і часами вказують якраз на нас, на Українців, як на зразок згоди, одностайности та організаційного хисту. І треба визнати, що це також не позбавлено деякої рації, якщо підходити до справи з порівнюючою методою. Нагадаю, що в колишні часи організаційні здібности Українців старанно використовували ті, у чиїх руках перебував тоді стан посідання, в особливо Москалі в Росії. Серед них так звані „самоотверженные малороси" (по сучасній галицькій термінольоґії „хруні") відограваля не аби-яку ролю і висовувались иноді на дуже відповідальні пости. Тепер часи значно змінились, але порода „самоотверженних малоросів" залишилася і підсилює, як і колись, сусідів наших своїми здібностями. Зараз я розповім цікавий під цим поглядом епізод, який торкається організації російської національної меншости в Польщі.

Представники цеї меншости між иншим подекуди ремствують на Українців, що ніби то дістали ліпші права та осягли кращі, під політичним поглядом, позиції, ніж вони, Росіяне. На цім питанні докладно зупинився Полесівський публіцист п. Голувко в статті, що була недавно надрукована в органі російських есерів „Воля Россіи", і зазначив, що самі Росіяне власне й винні в своїм становищі. Винні, мовляв, тому, що уявляють із себе якусь аморфну, неорганізовану масу, не утворили досі в Польщі жадної політичної партії чи групи, в той час як Українці виступають в organізований спосіб, мають твердо зазначену мету і непохитно до неї прямують.

Цей докір польського журналіста дуже дошкулив Росіянам, принаймні у Варшаві, і вони заворушились. Як звичайно в них буває, ініціятиву беруть в свої руки еміґранти. Нема організації, нема політичної партії—треба її будувати. Утвориться еміґрантська партія — за її прикладом підуть і „обиватели". Без цього вони спатимуть.

Щоб захопити в склад своєї організації якнайширші верстви суспільства, варшавські еміґранти Росіяне засновують власне не партію, а покищо політичну групу і надають їй дуже загальну назву демократичної. Програма цеї „групи" теж складається в політичних загальників. В основу її покладено відбудову російської держави в демократичній формі і „працю в інтересах російської справи за межами Росії".

Хтож саме має відбудовувати з-закордону російську державу та працювати для російської справи в Польщі? Оттут і міститься найцікавіше для нас явище. Демократична російська ґрупа обрала для керування своїми справами дві особи і обидві ці особи... наші землячки.

Головою обрано Петра Бутенка, секретарем Юрія Липеровського. Перший — бувш. київський міський голова, другий — бувший київський педагог, і оба визнають себе... нерозлучно звязаними з Україною. На російськім педаґогічнім зїзді, що відбувся недавно у Варшаві, д. Бутенко закликав до обєднання російською культурою — себ-то шляхом русифікації — всіх народів, що увійдуть в склад майбутньої Росії, а д. Липеровський захоплювався виступами українського ренеґата Г. Мальця зі Львова та розписував у своїй ґазеті нісенітниці про „російську націю" в Галичині.

Отже ці наші землячки показалися найбільш активними членами тільки-що утвореної московської політичної організації і мають „самоотверженно" працювати на користь „єдіной велікой Россіи".

Мені можуть сказати, що це справа їхнього політичного сумління, що кожний може мати свій державний ідеал, і я готовий з цим погодитися, але я гадаю, що ніхто і ніколи не погодиться, аби ренеґат мав право залишитися серед того народу, який він зрадив, та працювати там на користь його ворогів чи тих, кого народ вважає своїми ворогами.

Це питання значно більшої ваги, ніж може здаватися з першого погляду. Російська меншість на Великій Україні становить, коли не помиляюся, поверх 4 міліонів людей. Чи багато висунула вона українських патріотів, що життя і працю свою віддали на визволення України від російських кайданів; чи багато висунула вона українських державників? Я щось таких не памятаю і був би щиро вдячний, як би мені хто нагадав їх імена. За те всі ми знаємо чимало таких представників російської меншости, як панове Бутенко та Липеровський, що фактично являються авангардом нашого північного сусіда. Отже виникає питання, як треба поставитися до їх перебування та діяльности на Україні, коли доля поверне туди і нас і їх...

Дуже гостре і ущіпливе це питання, і до нього я дозволю собі вернутися иншим разом. *Senex.*

Нові благодати.

Ухвали „меншостевої" Секції.

Секція для справ східних воєвідств і національних меншостей при політичному комітеті Ради міністрів на засіданні, відбутім 8. ц. м. під проводом премієра Вл. Ґрабского, а при участи міністрів Ст. Ґрабского, Жихліньского, Сікорского, Радвана й віцемін. Смульского, ухвалила наділити „креси" такими благодатями:

І. В земельній ділянці:

1) приспішити закріплення за польськими осадниками переданих їм ґрунтів, 2) видати зарядження про ширше (!?) трактування потреб місцевого населення земськими урядами й парцеляційними установами, 3) розвинути на терені східних воєвідств комасацію в доповненням карловатих господарств, 4) розпочати й в цьому році праці біля переведення з уряду комасації що найменше 20 тисяч гект. на терені кожного зі східних окружних урядів земських; 4) приспішити ліквідацію сервітутів, 6) розпочати меліорацію неужитків на терені східних воєвідств, головним чином розпочати осушування Полісся і 7) звернути на терен східних воєвідств парцеляційну діяльність державного Рільного Банку шляхом організації філій і купна не лише цілих маєтків, але й їх частин на цілі доповнення карловатих господарств і меліорацій.

ІІ. В освітній ділянці:

1) З новим шкільним роком згідно з бажанням населення (?!) завести утраквізм у всенародніх школах, 2) на литовських землях завести школи з литовською мовою навчання, 3) в найблизчому часі створити у Вильні і Кракові курси для білоруських і польських учителів; приготовляючи їх до навчання в двомовних польсько-білоруських школах, 4) видати заходами міністерства освіти білоруський буквар і білоруську читанку перед початком шкільного року, 5) видати на протязі шкіль. року 1925/26 дальші білоруські підручники для всенародніх двомовних і середніх білоруських, вгл. двомовних шкіл, 6) видати на протязі шк. року 1925/26 українські підручники для всенародніх шкіл українських й українсько-польських, 7) з новим шк. роком злучити І. клясу одної з польських гімназій у Львові, Перемишлі й Тернополі з І. клясою тамошніх українських гімназій на двомовні кляси, започатковуючи тим способом переміну українських гімназій на двомовні, 8) негайно створити матурально-іспитові комісії українські, білоруські, литовські і російські для абсольвентів приватних гімназій з даною викладовою мовою, 9) з новим шк. роком завести обовязкову науку білоруської мови для учит. семинарії у виленськім і новгородськім воєвідстві, 10) на протязі шк. року 1925/26 устійнити шкільні округи і сітку шкіл у воєвідствах: виленськім, новгородськім, поліськім і волинськім, 11) на протязі шкільн. року 1925/26 створити двомовні учит. семинарії на Волині, 12) на протязі місяця внести на Раду міністрів проєкт статуту православної церкви в Польщі, 13) відновити катедру української літератури на краківськім університеті, 14) створити в Кракові „Studium slavicum".

Инші ухвали цеї секції будуть оголошені в міру затвердження їх Радою міністрів.

Відома зі солідности

Фірма

Феллер і С-ка

Львів, *Леґіонів* 43.

(проти міського театру), поручає

мужеську і діточу конфекцію

2079 по дуже приступних цінах. 3—3

Плебісцитові надужиття.

Золочів.

Від кількох днів переслуxує золочівський шкільний інспектор Józef Glowacki батьків деклярантів в справі внесених деклярацій, домагаючихся української викладової мови. Досі частинно переслухав громадян місточка Гологір, Білого Каменя і Сасова.

Переслухуючи батьків деклярантів одночасно ставить інспектор питання часто зовсім дрібного характеру як ось: 1) хто той (з правила усім нашим навіть сдогорним громадянам „тикає") для деклярацій і хто силував їх підписати? 2) Як то та жите у польській державі і не хочеш щоби дитина вчилася державної мови? Żąda Pan (тут звертається до секретаря) tego osobnika, który jest wrogiem Państwa — запамятай собі, що платитимеш окремий податок на українську школу, і т. д. і т. д.

Але класичний зразок методи переслухання дав п. інспектор в день 30. V. 1925 р. — коли на 60 візваних громадян явилось 55 деклярантів місточка Сасова. Для прикладу, як виглядає візвання, подаємо його взір.

Nr. 985.

WEZWANIE.

Rada Szkolna Powiatowa w Złoczowie wzywa Pana . . . . aby się dnia . . . b. r. o godz. 9-ej przed południem w Urzędzie tutejszym niezawodnie stawił się i z podpisanego zgłosił się w celu przesłuchania, czy posiada Pan warunki uprawniające do wniesienia deklaracji w sprawie języka wykładowego w szkole w . . . . . . Nieusprawiedliwione niestawienie się będzie dowodem że Pan warunków tych nie posiada.

Złoczów, dnia 1925

Inspektor szkolny
Glowacki m. p.

Коли п. Інспектор побачив, що явилось багато деклярантів батьків, став переслухувати годинами (поодиноко) при чім поводився брутально, грозив поліцією, репітом, податками а супроти громадянина Юліяна Федоровича зі Сасова господаря 48 літнього знайшовся як звичайний вуличник ось як: Коли запитався названого громадянина Юліяна Федоровича чи він хоче школи: czy chcesz mieć taką szkołę jak była za Austrji, czy taką jak za Polski (одна і друга в Сасові була і є з польською викладовою мовою) то цей сказав „хочу української школи". Тоді інспектор Глованкі сказав до протоколянта: „pisz Pan żąda takiej szkoły jak za Austrji", а на се громадянин Юліян Федорович обізвався „ні я хочу українські школи". Про се інспектор Ґлованкі на сі слова скричав: „skurwy synu, chcesz ruskiej szkoły w Polsce, ty jesteś wrogiem Polski, kiedy żądasz ruskiej szkoły to popamiętasz to dobrze, a ciebie oddam do kryminału —marsz!"

До вдови Анни Каржави зі Сасова сказали та заявила, що хоче української мови навчання, інспектор Ґлованкі гукнув „taką babę tylko bić po pysku" а коли жінка відповіла: може пан бити а я так домагаюся української школи — то пан Ґлованкі почервонів весь як буряк і замахнувся, але рука не досягла А. Каржавиної.

Громадянина Петра Іващкевича, міщанина зі Сасова назвав wrogiem Państwa за те, що домагався української мови навчання, а коли інспектор поспитався, чи хоче щоб його дитина вчилася також по польськи і коли цей відважно сказав: „я хочу щоби моя дитина вчилася тільки по свойому" інспектор у відповідь звернувся до протоколянта і сказав: „niech pan zapisze go na tem arkuszu, gdzie zaznaczamy takich panów dla państwowej policji".

О. пароха Володимира Лиска зі Сасова інспектор Ґловацкі так запитався „kto księdza zmusił do podpisywania deklaracji i kto ją doręczył?" Коли о. Лиско заявив, що він є повнолітній і робить все з власної волі та переконання по думці шкільного закона, інспектор Ґловацкі закусив зуби і буркнув „no dobrze".

Наведені зразкові переслухання найкраще показують, якої методи придержуються панове інспектори переводячи шкільні доходження в справі шкільного плебісциту — зокрема в Золочівщині тернопільського воєвідства і до чого ведуть.

Правдивість повище наведених фактів посвідчать вище названі інтересанти, котрі [illegible] Теодор Вавьо з Золочева, що вніс скаргу до золочівського суду з обидву свойого клієнта Юліяна Федоровича за обиду честі, ред. Іван Калинович зі Золочева, Осип Голованький голова читальні з Білого Каменя, о. Володимир Лиско парох Сасова, учитель Дудик зі Сасова й инші.

До год. 1-ої 31. травня переслухав інспектор з 55 сасівських громадян тільки 10 деклярантів.

Печеніжин.

Цими днями почав громадський уряд в Печеніжині доручувати своїм громадянам таке візвання шкільного інспектора з Печеніжину:

Inspektor szkolny w Peczeniżynie L. Pr. Peczeniżyn dnia 15/5 1925.

Wezwanie. Zechce Pan... się zgłosić dnia ... w biurze Rapow w Peczeniżynie dnia ... 1925 o godzinie 8 rano celem złożenia wyjaśnień szczegółów, od których zależy ważność wniesionej deklaracji w sprawie języka nauczania w tamt. szkole, na podstawie § 8. rozp. Ministra W. R. i O. P. z dnia 7. stycznia 1925 Dz. U. R. P. Nr. 3.

przy zgłoszeniu należy przedłożyć:

a) poświadczenie urzędu gminnego stwierdzające, że Pan mieszka wraz z wymienionemi w deklaracji dziećmi w gminie Peczenitzyn, obwodu szkolnego Peczenitzyn Nr. domu ...;

b) poświadczenie urzędu parafjalnego, że mąż nie żyje i Pan ... sprawuje władzę opiekuńczą;

c) dekret sądowy ustanowienia opiekuna dziec... wymienion... w deklaracji;

d) urzędowy wyciąg z metryki urodzenia dziecka wymienionego w deklaracji.

Inspektor szkolny: (без жадного підпису і без печатки).

На долі того візвання:

L. ... Peczenitzyn dnia 15/5 1924.

Zarządowi gminy w Peczenitzynie z prośbą doręczenia osobie wyżej wymienionej za potwierdzeniem odbioru, które zwrócić należy do dni 5 Inspektorowi szkolnemu w Peczenitzynie.

Inspektor szkolny: (Теж без жадного підпису або печатки).

Від уряду громадського на цих візванях не подано ніякої замітки ні дописки.

Бідні люде будуть мусіти знов перейти тяжку пробу. Знов треба їм буде ходити по ріжних урядах, щоби зібрати вимагані посвідки та документи. Знов прийдеться їм тратити горячі робітні дні, а все для того, щоби вдоволити протизаконним забаганкам пана інспектора.

ОСТАННІ ВІСТИ.

Кріза польського уряду.

9. VI. появився півофіц. комунікат про крізу уряду, в якім сказано, що слід сподіватися, що димісії мін. Ратайского й підсекр. Смульского будуть нині прийняті. Предложиться внесення Романа мін. вн. спр. — Презес клюбу ППС. Барліцкі щераз запротестував у премієра Грабского проти кандидатури Романа, котрого соц. вважають знаряддям у руках правиці. Тому премієр уступив від кандидатури Романа. Пізно вечером піднесли концепцію про евент. відкликання з уряду Стан. Грабского й витворення такого стану, який був в уряді перед вступленцям до нього Тугута й Ст. Грабского. Висунено теж концепцію обсадити теку вн. справ і просвіти урядовцем-фахівцем. В разі уступлення Ст. Грабского мусів би уступити й мін. Сокаль. Соціялісти годяться на концепцію урядовця фахівця в мін. вн. сп., але жадають, щоби їм представити назвище того урядовця. Йдуть переговори.

Реєстрація шкіл національ. меншостей.

Слід. шк. року буде реєстрація шкіл нац. меншостей. Реєстр. рішатиме про характер школи. Зміна характеру школи могтиме послідувати при обосторонній згоді шк. властей в самою інституцією даної школи. Реєстр обійматиме і викл. мову тих шкіл.

Воздушна фльота СРСР відходить до Китаю.

З Москви повідомляють, що 9. VI. воєнна воздушна фльота СРСР. почала великий лет з Москви до Китаю. Це віддаль 7.000 км. Летові приписують політ. значіння, хоч офіц. подають, що лет відбувається для справдження досконалости апаратів і моторів із радянських фабрик.

Змова на життя Бенеша?

„Абенд" повідомляє, що члени тов. „Пробудження Мадярів" на зборах у Будапешті ухвалили на спілку з Німцями вбити Бенеша підчас його побуту у Відні. Атентат мали виконати: один мад. поручник і один емігрант із Словаччини. До них мав прилучитися добровільно югосл. студент. Змову викрили.

Пенлеве відїхав літаком до Мароко.

Пенлеве й Льорен Ейна відлетіли літаком до Рабат у Мароко. Премієр заявив, що ціллю подорожі нарада з марш. Ліятелем. Рівночасно запізнається особисто з положенням і побуде в Мароко 4 дни, підчас яких відвідає фронт. Причиною подорожі його не є остання уступлення франц. військ із деяких граничних становищ, які все були провізоричні.

Нова балк. антанта.

„Вр. Альг. Цтг." повідомляє з Риму, що Італія робить заходи для утворення італ.-грецько-румунського союза. До союза могли би приступити під деякими услівями Мадярщина й Австрія. Здійснення італ. плянy створило би повний переворот у дотеперішньому укладі на Балкані й середній Европі.

Диверсанти перейшли границю.

З Вильна повідомляють: В ночі з 6. на 7. червня на гран. стовпі ч. 509 напало 30 озброєних в кріси й скоростріли диверсантів. Перейшли границю, знищили кільчасті дроти й обстрілювали польські патрулі. Потім уступили в напрямі села Провинівка по другім боці границі.

Справа провокатора Трояновського.

Слідство в справі провокатора Трояновского скінчене. Керовник експозитури варш. політ. поліції, Пйонткевич, що подався до димісії в звязи зі справою Т-го, одержав становище інсп. поліції на Поморі.

Засновуймо фахові школи!

Поклик Торговельно-промислової Комісії при УПТ.

Невідрадне положення нашого населення по містах і селах, яке витворилося після війни, між иншим є наслідком нашого довоєнного виховання. Дотеперішнє виховання по школах не відповідало вимогам життя. В школах учили всяких книжкових мудрощів, а майже ніякої уваги не звертали на практичні відомости. А якої ваги є практичні знання, знає кожний, що в житті був зданий на свої власні сили. В часі війни або в полоні, коли приходилося в ненормальних умовинах заробляти на прожиток, нераз в пригоді ставало таке або инше практичне знання.

Кожна людина, як це діється у всіх практичних і високоосвічених західних народів, повинна знати ще якесь ремесло, щоби в кожній ситуації мати — крім теоретичного — якесь практичне знання, щоби і в найприкрійшій хвилі могти собі порадити.

Та ще важнійшим є змагання витворити у нас сильний, незалежний й цінко з нашим громадянством звязаний ремісничий стан. В наших селах вже тепер є перенаселення, а тим часом по містах на нашій національній території, а навіть по селах сидять, працюють, живуть і заробляють ремісники-чужинці, які навіть не є добрими фахівцями, добрими ремісничими знавцями й виконавцями. Нераз такі ремісники-чужинці, що живуть коштом нашого народу, навіть не вміють як слід орудувати шилом чи голкою. Жартами, приповідками та приговорюваннями і самохвальбою вони прикривають недостачу фахового знання, а все таки жиють і то часто жиють добре. Нерідко такі ремісники-чужинці, нічим незвязані з нашим народом, є ще й шкідниками громади. А чи не краще було би, щоби наші люде навчилися потрібних ремесел, щоби вони заняли місця чужинців та не лише найшли заробіток і прожиток, але й яко громадяне були корисні нашій суспільности.

Тому пора нам розбудити зацікавлення до ремесла у нашого народу. А можуть це в першу чергу зробити свідомі громадяне, що живуть по селах. Вони найкраще знають, яких ремісників потребує село.

Треба спішитися, треба людям дати нові варстати праці і заробітку, бо села убожіють на очах, густота населення зростає, а разом з тим зростають і межі на полях.

Оцінюючи невідрадність нашого теперішнього положення й бажаючи піддержати заходи задля поширення фахового знання, заснувалася при УПТ. Торговельно-промислова Комісія, яка прийняла окремого референта до промислового шкільництва.

В змаганні осягнути намічену мету, себ-то поширити між нашим населенням фахове знання, Комісія просить подати:

1) Де і які фахові курси слід завести?

2) Де і які варстати можна провадити?

3) Яке є запотребування фахових учителів і до яких фахів?

Годиться додати, щодо УПТ. зголосилося понад 20 осіб з фаховим, теоретичним образуванням, що можуть вчити у фахових школах і на курсах.

Всяку переписку в порушеній справі слід направляти до Українського Педаг. Т-ва у Львові, Ринок 10|II (для Торговельно-промислової Комісії).

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Попереднє число „Діла" сконфіскувала прокуратура за кінець передової статті п. з. „Перевірка відношення" і за один уступ із новинки п. з. „Зразковий війт".

— **Народня Организація м. Львова в обороні школи Шашкевича.** Народня Организація Українців м. Львова відбула в минулу неділю під проводом голови Ів. Ліпинського шкоші місячні сходини, на яких рішила: 1) Народня Организація Українців м. Львова стверджує: а) що українське громадянство м. Львова, яке становить понад 20 відсот. населення Львова вже й так є надто скривджене на полі народнього шкільництва, маючи — на загальне число понад 50 (пятьдесять) народніх 7-и й більше-клясових державних шкіл у Львові — лишень дві українські, це є: одну 4-кл. дівочу і одну 7-кл. мішану, б) що на заспокоєння своїх мінімальних потреб у ділянці виховання дітвори найнищих верств змушене є українське громадянство м. Львова удержувати виключно своїми жертвами 7 (сім) народніх приватних шкіл, до удержання яких не причиняється ні місто, ні край, ні польський уряд ані одним сотиком. Супроти того, що шкільна повітова влада, переводячи т. зв. районування львівських шкіл, намірює в незаконний спосіб сполщити зовсім школу ім. Шашкевича. — 2) Народня Организація Українців м. Львова, як организація українського населення столиці, протестує як найрішучійше проти наміреного безправного придіяювання до одинокої української більшеклясової державної школи польської і жидівської дітвори тимсамим проти позбавлення української дітвори середмістя можности навчання на рідній мові — і взиває українське населення м. Львова до оборони одинокої української народньої школи в середмістю Львова.

— **Ревізії.** Вчера (другий день Зелених Свят) прийшов до помешкання п-ва Цурковських раннім ранком поліційний комісар з агентом і поліцаєм та питав за п. Цурковським Ярославом, якого не було дома. По переведеній ревізії поліція покинула помешкання аж в год. 8. Крім того переведено того самого дня ревізії у студентів Кубакевича, Гафткевича і Ковалевського, яких і арештовано. При ревізіях пошукувано за нічліжками, та не відомо за якими.

— **Тернопільський наказний бурмістр і його господарка.** Недавно програла тернопільська міська громада великий судовий процес завдяки недбальству т. зв. „жондового комісажа" д-ра Ленкевича. Цей зразковий бурмістр дістазши своєчасно візвання на розправу не тільки не явився на неї сам, але не передав того візвання і міському синдикові. Наслідком такого совісного трактування своїх обовязків д-ра Ленкевіча громада Тернопіль мусітиме заплатити одному заграничному (віденському) банкові 60 тисяч амер. долярів титулом претенсії того банку до міста. Засуд запав заочно. Тепер п. комісар Ленкевіч робить заходи, щоби розправу поновити. Громадяне Тернополя внесли в цій справі меморіял до Ради міністрів і міністерства внутрішних справ. Вони домагаються усунення Ленкевіча, який до того є ще директором гімназії та головою кільканайцятьох архіпатріотичних „стоважишень". Зовсім зрозуміло, що такий великий патріот не може сповняти совісно ні одного зі своїх так ріжнородних і так численних обовязків. Польська преса інформує, що справою занялося міністерство, воєвідство та слідчі органи поліції. Ленкевіча мають усунути за надто патріотичну господарку та іменувати такого бурмістра, який занимався би виключно справами міста.

— **Нова шпіонська афера у Варшаві.** Поліція арештувала російську емігрантку Стефанію Іванівну Балашову, при якій найшла дуже багато обтяжуючого шпіонського матеріялу, що походив із польського генерального штабу і деяких польських міністерств. Документи не були навіть скопіовані з оригіналів, та були заховані в шкіряну торбу і під убранням Балашової. Далі виявилося, що арештована була членом великої шпіонської организації, на чолі котрої стояв теж російський емігрант Іван Петрович Зюбов. Він сам ніколи не відбирав від агентів документів, а робила це за нього Балашова. При ній найдено також богато чужої валюти. Организація працювала на користь двох сусідних держав і хоч польська преса їх не називає, то догадатися легко, що це Німеччина та СРСР. Зубова ще не арештовано, бо він заховався. Слідство теж не покінчене.

— **Арештування Бела-Куна в Лісбоні?** Польська преса принесла вістку про те, що в Лісбоні арештували відомого мадярського комуніста, бувшого голову большевицької мадярської республики Бела-Куна. До Лісбони він мав виїхати від московського комінтерну для пропаганди. По арештуванню виявилося, що не відомий мадярський Бела-Кун, а португальський комуніст, що присвоїв собі тільки імя Бела-Куна, але з ним не мав ніколи нічого спільного.

— **Ще одна церква на Україні.** Київський „Більшовик" з 17. травня ц. р. приніс досвідно таку відомість: „Цими днями в Київі відбувся губерський зїзд Українського Церковного Братства „Діяльно-Христова Церква" (ДХЦ), що обєднує значну частину українських парафій. Зїзд надіслав радянському урядові привітання в якому зазначив, що вважає робітничо-селянську владу за дійсну народню владу і її, не за страх, а за совість, мусить коритися кожний віруючий християнин. Зїзд вітає переведене радянською владою відокремлення церков від держави; як висловився Зїзд, то соціяльна політика Радвлади вповні відповідає дійсному духові євангелії".

— **Загроза істнування львівських кін.** Дня 5. червня ц. р. явилася у бурмістра Нойманна делегація від „Союза власників кінотеатрів" у Львові та зложила йому відповідну заяву в справі непосильних податкових тягарів, що накладає магістрат на власників кінотеатрів. 80 відсотків всього прибутку йде на міські податки. Така аномалія, нечувана в ніякому иншому місті, приневолить кінових підприємців позамикати всі кіна, та пустити з торбами десятки урядників, занятих у тих кінах. Бурмістр вислухав тої заяви та пообіцяв делегації передати справу до вирішення пробілій магістратській раді. За театрами прийшли кіна. Театри стали наслідком страйку незаплачених артистів а кіна стануть наслідком надмірних податків так, як це зробив шеф Корнацкого.

— **Театр О. Міткевич.** Зі Станиславова повідомляють нас, що від 10. червня дає там у салі „Українського Сокола" вистави Український Наддніпрянський театр О. Міткевич. Театр О. Міткевич складається з 28 фахових артистичних сил. Має власну оркестру і власні декорації. Завдяки вміло підібраному і артистично вишколеному персоналові театр О. Міткевич, який не так давно появився на нашій галицькій землі, вже здобув для себе значний розголос і користується великим успіхом як серед нашого громадянства, так і серед чужинців. Останніми часами театр перебував у Заліщиках і Городенці, де завоював належні для себе симпатії. Склад театру слідуючий: п-ні О. Міткевич, З. Вовченкова, О. Кривівська, Т. Колесниченкова, Т. Міткевичівна, М. Ратушна, А. Кемпова й інші. Панове: М. Комаровський, Ф. Ратушний, Ю. Вовченко, Ол. Колесниченко, А. Пухальський, О. Миколенко, Я. Кравіцький, В. Боровик, О. Степовий, Ф. Животівський, Ів. Кемпа, Ів. Слюсаренко й инші. Режісер М. Комаровський; капельник С. Колесниченко; артист-маляр В. Боровик; адміністративний бік провадить Ю. Вовченко.

З судової салі.

Новий великий політичний процес у Рівнім.

Дальший перебіг розправи „УНПО"

(Від власного кореспондента.)

Рівне 2 червня 1925.

Закінчено пересухування свідків оскаржених і відповідач.

Питані обороною поліцейські свідки, як належить пояснити собі ті дегресії і фантазії обвинувачених, зізнавали що обвинувачені заскаржали себе взаїмно і инших тому, бо хотіли вступити на конфідентів до поліцейської служби. Вони зізнавали дальше, що ніяких побоїв не було, та й взагалі у тюрмах польської річипосполитої ще нікого не бито.

Переслухання свідків закінчилося у вівторок. В середу 3. червня розпочалися промови. Промовляв прокуратор Пригницький, який запропонував для 8-ох обвинувачених кару тяжкої вязниці по 8 літ, а для всіх инших по 4 роки тяжкої вязниці. На випадок засудження прокуратор запропонував не враховувати їм слідчої тюрми.

Засуд западе сьогодня або завтра.

✝ Посмертні згадки.

Володимир Домбровський, учитель приватної української гімназії в Золочеві, помер по довгій і важкій недузі дня 1. червня 1925 р. Покійний уродився 9. березня 1883 р. в Гарбузові, зборівського повіту. Гімназію кінчив у Золочеві. В 1901 р. записався на університет у Львові, та взяв участь у сецесії. Відтак вернув до Галичини і брав активну участь у страйковій агітації, просиджував по кілька місяців у золочівській тюрмі. По скінченню університетських студій учителював у державних гімназіях в Сереті і Чернівцях, а 1910 р. перейшов до приватної української гімназії в Копичинцях і Рогатині, де його застала війна. Покликаний до війська, як резервовий офіцер, відбув цілу кампанію, а потім вступив до УГА. На Україні перебув багато важких недуг і знищив своє здоровля. Від 1921 р. аж до смерти учителював у приватній гімназії в Золочеві. Покійний, крім великого педагогічного таланту та солідности в праці, відзначався небуденним, всестороннім знанням. Його „Українська поетика" і „Стилістика" зєднали собі вже популярність. Всі літературні новини, свої й чужі, а особливо праці по українській фільольогії цікавили його дуже. Він збирав матеріяли до українського словництва, синоніміки й історії мови. В важкі часи воєнного лихоліття збирав він на Україні рідкі книжки, щоби їх в слушний час використати. І треба було подивляти силу духа в тім виснаженім тілі, коли він, не підіймаючись з ліжка, укладав пляни широкої, наукової праці. Рожеві надії й оптимізм не покидали його до самої смерти. Нема сумніву, що Покійний був би дав ще багато для української науки, бо мав до цього усі дані: солідність, знання і критицизм. В похороні, який відбувся 3. червня, взяла участь вся українська громада Золочева. В. И. П.

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський театр О. Мітневич.

Станиславів, саля українського Сокола.

Четвер 11. VI. Пан Твардовський.
Субота 13. VI. Дні нашого життя.
Неділя 14. VI. Вій. 1—3

Український Театр дир. І. Когутяка.

Сколє, саля „Сокола".

Пятниця 12. VI. Чесна Зузана.
Субота 13. VI. Пейсахова Ніч.
Неділя 14. VI. Катерина опера.

Цінева, Неділя 14. VI. Зрадливі мушини.

Струтин, Неділя 14. VI. Невдалий роман.

Театр переїздом до Косова і Кут дасть по дві вистави в Калуші, Станиславові, Коломиї, Заболотові, Снятині. 1—3

Прив. учит. жіночий семинар УПТ. в Стрию. Вступні іспити на І. к. відбудуться 26. червня в 9 год. рано. Зголошення приймає Дирекція 24. і 25. червня. Вступні іспити на II., III., IV. к. відбудуться 27. червня в год. 9 рано. Зголошення приймає Дирекція до 25. червня. Вписи на всі курси (I—IV) переведеться 27. червня. — *Дирекція.* 2111 1—1

Дирекція жіночого семинара У. П. Т. в Коломиї подає до відома, що вступні іспити на II., III. і IV. рік відбудуться в днях 22., 23. і 24. червня 1925. Вступні іспити на І. рік в днях 26., 27. і 28. червня 1925. Письменні зголошення приймає директор Иосиф Чайківський Коломия, вул. Українська 29. 2102 2—2

Вступні іспити до клас II.—VIII. відбудуться 15., 16., 18. і 19. червня а до кл. І. 26. червня. — З Дирекції прив. жіночої гімназії Українського Інститута для дівчат в Перемишлі. 2084 3—3

Дирекція жіночої гімназії У. П. Т. в Коломиї подає до відома, що вступні іспити до II.—VII. класи відбудуться в днях 22., 23. і 24. червня 1925. Вступні іспити до І. класи (як зголоситься що найменше 20 учениць) відбудуться в днях 27. і 28. червня 1925. Письменні зголошення приймає директор Иосиф Чайківський Коломия, вул. Українська 29. 2102 а) 2—2

В приватн. жін. сем'нарі учительськ. СС. Василіянок в Дрогобичі відбудуться вписи 28. і 29., а вступні іспити 30. червня. При вписі на І. курс треба предложити: 1) метрику, 2) свідоцтво з 7 кляси вселюдної школи, 3) свідоцтво здоровля від повітового лікаря. Приватистки крім метрики і свідоцтва здоровля предложать свідоцтво моральности. На II., III. і IV. курсах є ще вільні місця. — *Управа семинара.*

Ширші сходини членів „Союза Українок" відбудуться дня 12. VI. 1925, в год. 6-ій попол. в салі „Бесіди" з слідуючим порядком: 1) Звіт з Конгресу у Вашінгтоні. 2) Звіт з діяльности Головного Виділу „С. У." 2117 1—2

Дрібні оголошення.

БІЛЬКА картин найвизначніших артистів: Мальчевського, Новаківського, Аксентовича та инших, оказійно продам. Львів, Глинянська 10/а м. 1 від 1—4 попол. 2089 3—3

УНЕВАЖНЮЄТЬСЯ військова книжка, виставлена через П. К. У. в Самборі на називсько Федьо Дністрянський, син Семена ур. 21/2. 1902 з громади Дністрик дубовий пов. Турка. 2095 2—2

ФУТРО, японські лиси на високого мущину в дуже добрім стані зараз до продажі в робітни Карпяка вул. Куркова ч. 11 а. 2087 3—5

ФОРТЕПЯНИ, Піяніна, Фісгармонії першорядних фабрик, найновіші моделі, можливо найдешевше продає, купує, заміняє готівкою фірма, істнуюча від 30 літ ГАНАК Панська 21, Тел. 35—45. 2041 6-10

ПОШУКУЄТЬСЯ ліпшої служниці, кухарки на село за добрим винагородженням. Згол. до Адмін. „Діла" під „40". 2082 3—3

ДВОХ ІНВАЛІДІВ УГА., які займаються продажю девоціоналів, просять Впр. оо. парохів, які уладжують місії у своїх парохіях, ласкаво повідомити їх на адресу Л. Яців у Залитові п. Підліски малі, бодай два тижні наперед про речинець місії і в цей спосіб помогти своїм людям в чесний спосіб заробити собі на прожиток. 1—3

НОВІ ноти. В. Безкоровайний: 1) „Ноктюрн" — скрипка, 2) „Збірка пісень" — квартет смичковий. 3) „Вальс" A-dur — фортепян. 4) „Легкі твори" ч. 2 — фортепян. 2110 1—3

ПАРОХІЯ 3 км. під Станиславовом до заміни. Пів години ходу до української гімназії. Зголошення з чемности приймає дирекція „Злуки" вул. Голуховського 20. 2107 1—3

РУТИНОВАНИЙ аплікант адвокатури обійме концепієнтуру. В. О. Тернопіль вул. Чарнецького 9. 2105 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Д-р Ілько Кибюк

відкрив адвокатську канцелярію і веде її в

ОБЕРТИНІ.

2113 1—2

ОМЕГА

перша рата 10 зол.
слідуючі три чеком П. К. О.
МАРІЯН ДАЄВСКІ
ЛЬВІВ, вул. Академічна 20.
1938 5—5

ХТО НЕ ЗНАЄ фірми **„ХІРУРҐІЯ"**
складу лікарських інструментів!!!
Львів, Ягайлонська, 15.
2104 а) 1—3

Годинникарські роботи
під управою швайцарських сил фахових виконує
Г. ҐУТТЕРМАН, Сикстуська 14.
Тел. 18—81. Роботи з провінції виконується негайно.
2026 9—10

Подяка.

Невимовно поражена скоропостижною смертю мого найдорожшого мужа бл. п. Аітала Ковальського отсею дорогою висказую глибоку мою вдячність тим приятелям і знакомим, які мені в моїм горю зволили оказати ділом і словом так багато правдивого співчуття а мому пок. мужови посмертну прислугу. Передовсім складаю мою глибоку подяку Високодостойному о. прелатові М. Мрицові і духовенству перемиському за ласкаве процесіональне відпровадження тлінних останків за границю міста Перемишля. Дякую щиро п. проф. Бобеляковн Ст. за труди при перевезенню тіла до парохії. Щиро вдячна о. Сим. Кульчицькому, що з пожертвуванням занявся цілим похороном в парохії та всему Духовенству руд. деканату під проводом Впр. о. Якова Косоньцького, та Впр. отцям Львовови Степецьови, о. Яцевові, о. М. Миколайчукові о. Ст. Макарові, о. Гр. Кліщові за ласкаву участь в похороні. Сердечно дякую о. Ю. Кмітові і о. Семенові Кульчицькому за глибоко відчуті слова надгробні, як рівнож Вп. інспекторові Ф. Беняскому, д-рові Л. Кульчицькому та селянам: Юр. Пастернакові, Гр. Хімякові, Ів. Савіцькому, Ів. Конячкові за прощальні промови над могилою. Подяка моя щира Впр. о. дек. Войтасьові і катехиті Гарматі обряду лат. з Рудок та представникам властей повітових, старостива, суду, ради шкільної і ради повітової. Вдячна рівнож пані графині Баденьовій за чинну прислугу і сердечні слова потіхи, як також Вп. П. Цінтгеві, директорові дібр та пану управ. Шварцові, які ділом і словом ділили моє горе. Дякую церковним хорам з Подолець під проводом п. Олі Косоноцької та хорові з Угерець винн. за їх сумні похоронні співи, а всему учительству за щире співчуття та участь з дітьми в похороні. Вдячна всім парохіянам покійного та брацтвам, які з розпукою прощали свого сердечного отця дух. Дякую щиро всім паням з місцевої і позамісцевої інтелігенції та всім громадянам цілого повіту — без ріжниці віри і народности — що віддали покійному послідну прислугу. Новосілки гостинні. *Роза Ковальська*, вдова.

ПОДЯКА.

Неумолима смерть навістила наш дім і забрала нам Найдорожшого Мужа і найліпшого Батька полишаючи нас в невтішимім болю і найтяжшім горю. Серед того нашого незглибимого нещастя одинокою потіхою й справжньою відрадою були для нас щирі слова заохоти й заяви співчуття від Вп. П. Приятелів, Товаришів і Знакомих Покійного так в часі Його недуги як і в часі похоронів. А не маючи змоги особисто подякувати Всім, що прийшли нам з потіхою, розрадою й причинилися до звеличання сумного похоронного обряду, складаємо отсею дорогою глибоку подяку Всім, а зокрема Представникам Л. Ш. Куратоpії, а саме, Вп. ПП. кураторови Стан. Собіньскому, візитаторам д-рові Каз. Сосніцкому, д-рові Ал. Янерові і д-рові Вол. Левицькому і рад. Матієву, дальше рад. і дир. Ілії Кокорудзові й Учительським Зборам обох заведень державної акад. гімназії за гремільну участь в похороні, проф. Ст. Федеву, невідступному приятелеві і помічникові Покійного, за все безчисленне добро, яке з благородного серця творив для нас, шкіл. лікареві д-рові Щуровському за безкорисну опіку лікарську, Всесвіт. ОО. Катехитам обох заведень: о. кан Леон. Лужницькому, о. д-ру Ст. Кархутові, о. д-ру В. Лабі, о. д-ру Я. Левицькому, о. проф. сов. І. Рудовичеві, о. парох. Дуткевичові за ласкаву участь і провід у похоронах, а о. д-рові Г. Костельникові за золотоусте прощальне слово над відкритою могилою, сполученим гімназійним хорам під управою проф. Р. Прокоповича за прекрасний спів так на панахидах як і в часі цілого похоронного обряду, п. професорам аранжерам похоронного порядку і провозу, дорогій шкільній молоді обох заведень, що з вінцем в руках провадила Покійника аж на місце вічного спочинку, уч. VII. кл. Б. Копачеві за щиру прощальну промову над гробом Покійного іменем учеників філії, всім Товаришам по званню з инших львівських державних і приватних гімназій, знакомим, бувшим учеликам й ученикам Покійного, що прийшли віддати останню прислугу свому професорови, та Всім тим, що ласкаві були взяти участь в похоронах або причинилися до їхнього звеличання. Хай Бог милосердний нагородить Вам сторицею! — Львів в червні 1925. *Стефанія Наливайкова* вдова, *Стефанія Дудикевичева* донька.

Дирекції Гімназії СС. Василіянок, Рідної Гімназії У. П. Т., Держ. Муж. Учит. Семин., Семин. СС. Василіянок і Семин. У. П. Т. у Львові запрошують

УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО на

„СВЯТО ВЕСНИ"

яке відбудеться в четвер, дня 11. червня 1925, о 4-ій год. по пол. на площі „Сокола-Батька".
2116 1—
Вступ тільки за запрошеннями. — Запрошення можна дістати при вході.

ЗАРЯДИ ШКІЛ!

Купуйте книжки на шкільні премії (Нагороди пильности)!

Видавництво „СВІТ ДИТИНИ"
Львів, вул. Зіморовича ч. 1

висилає 50 ріжних прегарно ілюстрованих книжочок до читання для дітей за 18 зл. (вже разом з коштами пересилки).
Книгарська ціна цих книжок є много висша!
Користайте з нагоди, бо речинець звиижкової продажі кінчиться з днем 30 червня н. р. Замовлення разом з грішми належить висилати на висше подану адресу.
2092 2—5

Звичайні Загальні Збори

Української Міщанської Каси

кооперативи з обмеженою порукою в Станиславові, вул. Сапіжинська 22.

відбудуться в неділю дня 21. червня 1925 року в годині 16. в домівці власній з слідуючим порядком:

1) Відкриття Зборів.
2) Відчитання протоколу з послідних Заг. Зборів.
3) Звіт діяльности Управи за рік 1924.
4) Затвердження білянсу за рік 1924 і білянсу отворення за рік 1925 і уділення абсолюторії Управі і Надзираючій Раді.
5) Розділ чистого зиску з року 1924.
6) Вибір 1 члена Надзираючої Ради.
7) Вибір 1 члена Управи.
8) Внесюи і запити.

На випадок неприсутности вимаганого статутом числа членів, відбудуться того самого дня годину пізнійше, в тій самій льокали, з тим самим порядком нарад другі Загальні Збори, які будуть важно рішати без огляду на число присутних членів.

Білянс і замкнення за рік 1924 виставлені в льокали Каси.

ЗА НАДЗ. РАДУ:
2109 1—1 *Д-р Яновський*

Звичайні Загальні Збори

Господарсько-споживчої Спілки „Народний Дім" в Чорткові

відбудуться дня 22. червня 1925 р. в годині 12-тій в полудне в власнім домі в Чорткові. Порядок нарад:

1) Відчитання протоколу з послідних загальних зборів. 2) Справоздання управи з діловодства касового за 1924 р. 3) Справоздання контрольної комісії з переведеної ревізії з внеском на уділення абсолюторії. 4) Розділ зисків. 5) Доповняючий вибір 3 членів Надзірної Ради і 1 заступника. 6) Справа будови Народнього Дому. 7) Внески і запити. Річний звіт, рахунки і білянс виложені в льокали кооперативи до перегляду членів від 8. червня 1925. На случай неприсутности вимаганого статутом числа членів, відбудуться годину пізнійше другі загальні збори в тій самій салі і з тим самим порядком нарад, котрі будуть важно рішати без огляду на число присутніх членів. — *Народний Дім.* 2113

Управа прив. жін. семінаря учительськ. СС. Василіянок в Дрогобичі оголошує

КОНКУРС

на посаду учительки (ля) 1) історії і географії, або географії-природи. 2) Математики і педагогічних предметів.
Платня після умови. Жіночі сили можуть мати мешкання і харч в монастирі.
Зголошення з поданням кваліфікацій і ходу навчання вносити до Управи семінаря до 1. липня.
2108 а) 1—

Ширіть наш часопис!!

Центральна Складниця Апаратів фотоґрафічних
БАРВІК і БОЖЕМСКІ
ЛЬВІВ, вул. КОПЕРНИКА 16.
поручає
Найновіщих системів фотоґрафічні апарати на догідних услівях.
Найсвіжіщі плити, фільми, папери, хемікалії.
2106 1—

За редакцію відповідає О. Костик

Видає Видавнича Спілка „Діло".

З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів Ринок ч. 10.